

П'ять Умов Доброї Молитви Розарієм

Categories : [Варто прочитати](#), [Поради християнам](#)

Date : 28/03/2017

Чимось дуже суттєвим для нашого життя є замислення над Святим Письмом. І в цьому нам допомагає Розарій. Якщо вміти ним молитися!

Про п'ять умов для доброї молитви Розарієм розповідає о. Роман Шульц, домініканець, душпастир Вітебської парафії св. Варвари (Білорусь).

Перша - треба мати свій власний розарій.

Я би сказав, навіть кілька своїх власних розаріїв. Сьогодні їх є багато, різноманітних форм, усіляких варіантів. У мене був, наприклад, розарій у формі риби. Дерев'яний, сантиметрів 12 завдовжки, зі шматочків, нанизаних на дві нитки. Його було дуже зручно тримати в долоні. Голова риби була «Отче наш», і десять фрагментів риби – десятьма «Радуйся, Маріє». Ми ж знаємо, що риба є символом Ісуса (правда, знаємо?). А коли тримаєш таку рибу в руці, це немовби нагадування, що Ісус перебуває у центрі молитви.

Отже, насамперед, щоби молитися Розарієм, треба мати свій, свою вервичку. Або обручку. Або браслет – є такі спеціальні. Або на шиї носити. Або пластикову картку. Я не розрізняю види вервичок на «вдалі» чи «негодящі». Вважаю так: кому що допомагає в молитві – той і має тим користуватися. Хоча цілком розумію тих, хто надає перевагу

«класичному» розарію. Зрештою, коли Матір Божа об'явилась у Фатімі, то, кажуть, Вона мала розарій не у вигляді обручки чи браслета... чи картки. (Посміхається.) Але власне такий, класичний, і для багатьох це є взірцем у молитві.

Йдемо далі. Отже,

Друга умова - треба мати розарій завжди при собі.

Це дуже важливо. Якось я провадив реколекції у Польщі, у великому місті, де у великому храмі зібралось купа народу... І я спитав, спершу жінок: хто з вас має при собі розарій? Ну й, може, з десяток рук піднеслося вгору. Потім я запитав чоловіків – і взагалі ніхто руку не підніс. Це було дуже сумно.

Один брат-францисканець сказав: якщо я маю п'ять курток, то в кожній куртці має бути розарій. Ну і я також, як маю п'ять пар штанів, то в кожних є розарій. Засовую руку до кишені – о, є. Найлегший спосіб «забезпечити» собі молитву.

Третя умова... знати Таємниці

Можете дивуватися, але це вельми серйозна умова, особливо виходячи з душпастирської практики. Досьогодні ще є католики, які не знають Таємниць Світла. Певно, тому, що не роздумують над Словом Божим, уміщеним у Розарієвій молитві.

Тут я б хотів нагадати про дуже гарний метод, на який звернув увагу папа Йоан Павло II у своєму листі *Rosarium Virginis Mariae*. Він говорив про «доповнення». Полягає цей метод у тому, що коли ми промовляємо молитву «Радуйся, Маріє», в її середині – в її центрі – є слово «Ісус», після якого можна прерізними способами «розширювати» роздуми над конкретною Таємницею, яку ми відмовляємо. Наприклад, десять разів сказати «Ісус, який воскрес». Це тим добре, що на молитві ми не раз маємо безліч розсіянь, і таке «доповнення» молитви дозволяє нам не вислизати думками поза Розарій, свідомо повертатися до Таємниці, яку читаємо. Цей метод варто застосовувати саме тоді, коли людині важко зосередитися на молитві.

А ще у Розарії можна бути творчим. Можна імпровізувати. З одним із співбратів пішли ми якось на прогулянку. І вирішили, що по дорозі прочитаємо всі чотири частини Розарію з отакими доповненнями: один десяточок – я, інший – він, навпереміну. І це була неймовірно творча молитва! Треба сягати по Святе Письмо, аби повилловлювати всі асоціації. Наприклад, коли ми відмовляли Таємницю Воскресіння Господнього, і робили це без попередньої підготовки, імпровізуючи, – то переконалися: аби так робити, треба насамперед добре знати Святе Письмо.

Розарій – це біблійна молитва, і такі доповнення дозволяють нам сягнути по Слово Боже й замислитися над ним. Наприклад: «...і благословенний плід лона Твого, Ісус – який приєднався до учнів, що йшли до Емауса. Свята Маріє, Мати Божа...» І далі: «благословенний плід лона Твого, Ісус – який пояснював їм Писання». Тобто таким чином у десяточок Розарію можна «вкласти» цілий фрагмент Євангелія.

Був у мене такий цікавий досвід. Виїхали ми на молодіжний відпочинок з групою дітей і підлітків, то був сплав на каяках. І серед учасників групи було троє моїх племінників. Коли ми допливли до місця пристані й розбили намети, я запропонував тим молодим: а давайте прочитаємо Розарій! Один із моїх племінників відкопав губу: «Дядьку, та що ти собі вигадуєш!» І я сказав: а візьміть кожен собі уривок зі Святого Письма, щоби розписати «доповнення» до Розарію, кожен до своєї Таємниці Світла, яку дістане. На листочку напишіть десять разів «Ісус» – і, будь ласка, коротко викладіть прочитаний вами уривок Євангелія у десятиох пунктах доповнення до своєї Таємнички. Увечері ми пішли на прогулянку всією групою. Позаду групи йшов «читець», який голосно виголошував «Радуйся, Маріє» – і зачитував оті доповнення з листочків. І як їм усім сподобався той Розарій!!!

Папа Йоан Павло II у листі *Rosarium Virginis Mariae* ставить питання: чи можна сьогодні запропонувати цю молитву молодим людям? І відповідає: якщо ні, то тільки через те, що її *недбало відмовляють*. Не показують усієї краси цієї молитви. І, звісно, ніхто не хоче молитися абияк, досить слушно вважаючи це втратою часу. Але Розарій за своєю суттю не є «абиякою молитвою». Він біблійний, він дозволяє замислюватися над таємницями Святого Письма, перебуваючи при серці Матері Божої, і з нього може слідувати багато прекрасних плодів...

Четверта умова: треба мати намір

Намір – це «мотив серця». Коли я когось люблю, то можу і думати про нього весь час, і старатися про щось добре для нього, і навіть якусь покуту прийняти за нього, як треба... Наміри, ці «мотиви любові», дають нам змогу плідно молитися. За найближчих – і за мир в усьому світі. За близьке й далеке.

Папи упродовж століть подавали багато важливих інтенцій. Це молитва, яка захищає від неопоганства, яка зміцнює нас у вірі, надії та любові...

П'ята умова – добре використовувати час.

Коли стоїмо у черзі. Коли кудись їдемо. Коли маємо вільний час і нудимося... (Посміхається.) А коли людина має свій розарій при собі, Таємниці знає, інтенції має – то цілком спроможна не згаяти свій час!

Отець Піо щодня проказував і по 40, і по 50 Розаріїв. Люди запитували – отче, а як тобі це вдається? А він їм казав: а що ви робите, що цього не робите? Він мав дар поєднання трьох речей водночас: він умів сповідати, молитися Розарієм і перебувати у двох місцях одночасно. Це не всі вміють, звісно; але я чув про таку сестру-домініканку, яка, зворушена прикладом його життя і молитви, постановила, що молитиметься щодня 12-ма частинами Розарію. І таки зуміла.

Є ще така дуже домініканська молитва, як Помпейська новенна. Вона виводиться із санктуарію Матері Божої Святого Розарію в Помпеях, в Італії. Матір Божа там об'явила цю форму розарієвої молитви, і Церква визнала помпейське об'явлення істинним.

Помпейська новенна триває 54 дні, впродовж яких потрібно щодня прочитати весь Розарій – три або чотири частини. 27 днів просять і 27 днів дякують. Отець Піо молився цією новенною (і за нього також молилися). Це молитва, яка вириває людину зі сплячки. Три чуда стаються, коли людина починає молитися цією новенною: по-перше, вона знайде час для всіх молитов; по-друге, багато що зміниться у її мисленні; по-третє – Господь Бог дає потрібні благодаті. Тож цей метод я також раджу взяти «на озброєння». Знаю, що кажу, бо й сам цією новенною молюся.

А якщо і розарій є, і Таємниці знаєш, і потреба молитви у твоєму житті велика, але однак не молишся... думаю, це час приготування. Буває, людина не молиться, не молиться, – а потім приходить таке натхнення від Святого Духа, що все змінюється. Аби лиш не проґавити цей момент, коли молитва стукає до дверей серця!

<http://www.credo-ua.org>